

Warszawa, dnia 27 kwietnia 2018 r.

MINISTERSTWO FINANSÓW
PODSEKRETARZ STANU
Paweł Gruza

PT8.812.12.2018

Pan
Krzysztof Pietraszkiewicz
Prezes
Związek Banków Polskich

ul. Kruczkowskiego 8
00-380 Warszawa

Szanowny Panie Prezesie,

w związku z Pana pismem z dnia 28 lutego 2018 r., w którym przedstawiono zagadnienia dotyczące stosowania przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 62) wprowadzającej mechanizm podzielonej płatności, odnosząc się do przedstawionych kwestii uprzejmie informuję.

ZAGADNIENIA OGÓLNE

1. W zakresie problematyki dotyczącej księgowania zbiorczych płatności powstaje wątpliwość czy prawidłowa jest na gruncie ustawy split payment możliwość dokonywania przez banki księgowania zbiorczych dla transakcji objętych mechanizmem podzielonej płatności zarówno w odniesieniu do transakcji przychodzących jak i wychodzących. Oczywiście prawidłowość tego typu księgowania jest dopuszczalna pod warunkiem, iż bank ich dokonujący zapewni rozdzielne księgowanie środków dotyczących VAT na dedykowanych rachunkach VAT.

W odniesieniu do obecnie stosowanego na rynku rozwiązania, które umożliwi konsolidację księgowania transakcji zleczanych lub otrzymanych przez klientów banku wskazać należy, iż takie rozwiązanie jest dopuszczalne na gruncie regulacji ww. ustawy pod warunkiem, iż zapewniona będzie możliwość powiązania konkretnej płatności z konkretną fakturą, a informacje analityczne dotyczące skonsolidowanego księgowania będą dostępne zarówno dla podatnika jak i organów podatkowych, przyjmując jednocześnie, że realizacja zapłaty w takim przypadku następuje per faktura.

Sam sposób dokonania zapisu księgowego nie powinien wpływać na zgodność z regulacjami dotyczącymi mechanizmu podzielonej płatności, o ile zapewnione jest przeksięgowanie środków dotyczących kwoty odpowiadającej kwocie podatku VAT na rachunek VAT, a informacje analityczne dotyczące skonsolidowanych księgowania są udostępnione posiadaczom rachunków oraz uprawnionym organom podatkowym.

Należy przy tym zaznaczyć, że nie jest dopuszczalną sytuacją, w której podatnik mógłby dokonać jednego przelewu z tytułu zapłaty za wiele faktur. Dopuszczalna jest wyłącznie możliwość zbiorczego księgowania, z zachowaniem pełnej analityki, paczki np. 500 przelewów z tytułu zapłaty za np. 500 faktur (i analogicznie zbiorczego księgowania przelewów przychodzących). Nie jest natomiast dopuszczalne dokonanie jednego przelewu z tytułu np. 500 faktur.

Kwestia możliwości stosowania mechanizmu podzielonej płatności dla zbiorczych przelewów zostanie omówiona w przygotowywanych przez resort finansów Objasnieniach podatkowych.

2. Czy, do czasu planowanej nowelizacji ustawy split payment, prawidłowe jest podejście oparte na wykładni literalnej, art. 62e Prawa Bankowego, prowadzące do wniosku, że w sytuacji wypowiedzenia umowy o prowadzenie rachunku rozliczeniowego (wypowiedzenie umowy traktowane jako czynność systemowa/techniczna banku), bank po rozwiązaniu tej umowy może nadal utrzymywać w swoich systemach operacyjnych powiązany z tym rachunkiem rozliczeniowym rachunek VAT do czasu zadysponowania tymi środkami zgodnie z postanowieniami ustawy do momentu, w którym na tymże rachunku nie będą znajdowały się żadne środki pieniężne?

Zgodnie z postanowieniami ustawy (art. 62e ustawy Prawo bankowe) zamknięcie rachunku rozliczeniowego, z którym powiązany jest rachunek VAT możliwe jest w sytuacji wypowiedzenia umowy rachunku rozliczeniowego przez posiadacza rachunku oraz w sytuacji wypowiedzenia umowy rachunku rozliczeniowego przez bank jednak wyłącznie w sytuacji, gdy na rachunku VAT saldo wynosi zero.

Jeżeli wypowiedzenie umowy następuje z inicjatywy klienta to wówczas środki zgromadzone na rachunku VAT mogą zostać przekazane na wskazany przez tego posiadacza jego inny rachunek VAT prowadzony w tym samym banku.

Jeżeli posiadacz nie dokona wskazania innego rachunku VAT bądź bank nie prowadzi dla tego posiadacza innego rachunku VAT, wówczas środki zgromadzone na rachunku VAT mogą zostać przekazane na powiązany z tym rachunkiem rachunek rozliczeniowy, wyłącznie po otrzymaniu przez bank od naczelnika urzędu skarbowego zgody na uwolnienie środków, wyrażonej w informacji o postanowieniu.

W sytuacji gdy posiadacz rachunku nie zadysponuje w jeden z wyżej opisanych sposobów środkami zgromadzonymi na rachunku VAT i środki te będą nadal pozostawały na rachunku VAT wówczas bank nie może dokonać zamknięcia rachunku rozliczeniowego, z którym powiązany jest ten rachunek VAT.

Należy w związku z tym przyjąć, że w takiej sytuacji umowa z upływem okresu wypowiedzenia rachunku bankowego zostaje rozwiązana ale rachunek rozliczeniowy i powiązany z nim rachunek VAT nie może zostać zamknięty.

3. *Dotyczy trybu wykonania księgowania na rachunku VAT i rachunku rozliczeniowym w przypadku naliczenia przez bank odsetek od środków zgromadzonych na rachunku VAT (interpretacja art. 62b ust. 4 ustawy Prawo Bankowe, w brzmieniu nadanym ustawą).*

W przypadku naliczenia odsetek od środków zgromadzonych na rachunku VAT bank bez odrębnej dyspozycji posiadacza rachunku VAT uznaje kwotę tych odsetek rachunek rozliczeniowy, dla którego jest prowadzony rachunek VAT.

Skoro odsetki są przekazywane na rachunek rozliczeniowy, to pobieranie podatku dochodowego od odsetek naliczanych na rachunkach prowadzonych na rzecz nierezydentów należy przeprowadzać na dotychczasowych zasadach (stosując odpowiednie normy prawa krajowego i międzynarodowego).

4. *Kwestia realizacji zajęcia na podstawie administracyjnego tytułu wykonawczego, dotyczącego egzekucji należności z tytułu podatku od towarów i usług.*

Zgodnie z postanowieniami art. 62b ust. 2 pkt 9 ustawy Prawo bankowe rachunek VAT może być obciążony w celu realizacji zajęcia na podstawie administracyjnego tytułu wykonawczego, dotyczącego egzekucji należności z tytułu podatku od towarów i usług. Konstrukcja tego przepisu wskazuje, że z rachunku VAT mogą być egzekwowane nie tylko należności główne (zaległość podatkowa w podatku VAT wraz z należnymi odsetkami) ale również pozostałe koszty zajęcia, tj. koszty upomnień, egzekucji.

Kwestia ta zostanie omówiona w Objasnieniach podatkowych.

5. *Czy prawidłowy jest na gruncie ustawy zwrot klientowi banku całości środków pieniężnych komunikatem przelewu w ramach split payment na rachunek VAT w sytuacji, gdy dokonywany jest zwrot komunikatu płatniczego dla którego zainicjowania tylko część środków pobrana została z rachunku VAT (np. z uwagi na brak wystarczających środków na rachunku VAT)?*

W przypadku zwrotu płatności realizowanej z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności księgowanie powinno być dokonywane na bazie treści komunikatu przelewu bez badania czy kwota odpowiadająca kwocie podatku VAT wykazana w komunikacie pierwotnie pochodziła w całości z rachunku VAT czy też (z uwagi na brak wystarczających środków) częściowo z rachunku rozliczeniowego.

Płatność związana ze zwrotem komunikatu płatniczego (włączając w tę definicję zarówno przelew jak i polecenie zapłaty) powinna być traktowana jako nowy komunikat płatniczy. Tym samym jego księgowanie powinno być dokonane na bazie treści nowego komunikatu płatniczego a nie komunikatu pierwotnego.

Przyjęcie innej wykładni skutkowałoby skomplikowaniem procesu realizacji przez bank zwrotnego komunikatu przelewu, który byłby obowiązany w takim przypadku ustalać źródło, z którego pierwotnie pobrano kwotę odpowiadającą kwocie podatku VAT wskazaną w komunikacie przelewu.

6. Problematyka związana ze zwrotem VAT w odniesieniu do rachunków VAT prowadzonych przez oddziały instytucji kredytowych.

Zgodnie z art. 87 ust. 6a ustawy o podatku od towarów i usług na wniosek podatnika złożony wraz z deklaracją podatkową urząd skarbowy jest obowiązany dokonać zwrotu różnicy podatku na rachunek VAT podatnika. Zatem taki zwrot będzie mógł być dokonywany również na rachunki VAT prowadzone przez inne instytucje niż bank z siedzibą na terytorium kraju (przykładowo oddział instytucji kredytowej mającej siedzibę poza RP). Warunkiem jest aby dany oddział instytucji kredytowej prowadził rachunek VAT w rozumieniu i na podstawie prawa bankowego.

Do tego typu rachunków będą miały również zastosowanie przepisy o „uwalnianiu” środków z rachunku VAT na rachunek rozliczeniowy wskazane w art. 108b ww. ustawy o podatku od towarów i usług.

Zatem należy przyjąć, iż podatnik posiadający rachunek VAT prowadzony w oddziale instytucji kredytowej może wystąpić do naczelnika urzędu skarbowego z wnioskiem o wyrażenie zgody na przekazanie środków zgromadzonych na tym rachunku VAT na rachunek rozliczeniowy prowadzony również przez tą instytucję kredytową.

Kwestia ta zostanie omówiona w ww. Objasnieniach podatkowych.

7. Czy w świetle ustawy dopuszczalne jest prowadzenie przez bank rachunku rozliczeniowego do rozliczeń pay-by-link dla dostawcy świadczącego usługi płatnicze bez powiązanego z tym rachunkiem rachunku VAT?

Zgodnie z generalną zasadą rachunki VAT należy otwierać do rachunków rozliczeniowych w rozumieniu ustawy Prawo bankowe.

Wskazać jednakże należy na dopuszczalność pośrednictwa dostawców usług płatniczych w płatnościach z zastosowaniem mechanizmu podzielonej (art. 6 ww. ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. wprowadzający do ustawy z dnia 19 sierpnia 2011r. o usługach płatniczych art. 39b). Stosownie do tego przepisu, dostawcy usług płatniczych polegających na wykonywaniu transakcji płatniczych, w tym transferu środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy użytkownika lub u innego dostawcy przez wykonywanie usług polecenia przelewu, w tym stałych zleceń mogą pośredniczyć w płatnościach z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności.

Art. 62a. ust. 1 ustawy Prawo bankowe stanowi, że dla rachunku rozliczeniowego bank prowadzi rachunek VAT. Wyjątek stanowią rachunki wskazane w art. 62f tej ustawy, które służą wyłącznie rozliczeniom z tytułu wykonania czynności, do których nie mają zastosowania przepisy ustawy o podatku od towarów i usług.

Zatem wskazać należy, iż skoro rachunki rozliczeniowe do rozliczeń pay-by-link dostawców świadczących usługi płatnicze nie mieszczą się w katalogu wyłączeń określonych w art. 62f, oznacza to, że do takich rachunków powinny być otwarte rachunki VAT.

Reasumując, dla rachunków rozliczeniowych dedykowanych rozliczeniom pay-by-link prowadzonych w walucie polskiej dla dostawców świadczących usługi płatnicze należy otworzyć powiązane z tymi rachunkami rachunki VAT.

8. Czy prawidłowe jest na gruncie ustawy uznanie, że instytucja finansowa nie jest obowiązana do sprawdzenia prawidłowości wpisanego numeru faktury czy numeru NIP, czy prawidłowości korzystania przez klientów z funkcjonalności przekazania własnego?

W zakresie sprawdzania poprawności wpisanego w komunikacie przelewu NIP oraz numeru faktury należy przyjąć, że instytucja finansowa nie ma obowiązku sprawdzania tych danych. Sprawdzenie tych danych przez instytucje finansowe byłoby zresztą w praktyce niewykonalne, gdyż wymagałoby dostępu do systemów księgowych firm, czy wręcz do dokumentów źródłowych (faktura, umowa, itp.).

Odnosząc się do tzw. przekazania własnego to zgodnie z postanowieniami ustawy taka forma przelewania środków możliwa jest wyłącznie w ramach rachunków VAT prowadzonych w ramach jednej instytucji finansowej. Nie jest możliwe stosowanie przekazania własnego jako komunikatu międzybankowego. Nie jest zatem dopuszczalne, aby posiadacz rachunku VAT przekazał środki z rachunku VAT na inny swój rachunek VAT prowadzony w ramach innej instytucji.

FAKTORING

1. Czy prawidłowe jest uznanie rachunków cesyjnych, niezbędnych do rozliczeń z tytułu przelewanych wierzytelności za rachunki gospodarki własnej instytucji finansowej, a tym samym uznanie, iż do przedmiotowych rachunków stosuje się regulacje, o których mowa w rozdziale 3a ustawy.

W zakresie uznania rachunków cesyjnych za rachunki gospodarki własnej banku czyli za rachunki, o których mowa w art. 62a ust. 11 ustawy Prawo bankowe, należy wskazać, iż regulacje wprowadzające mechanizm podzielonej płatności (art. 108a. ust. 5 ustawy o podatku od towarów

i usług) dopuszczają dokonywanie spłat przez podatników z wykorzystaniem mechanizmu podzielonej płatności również w przypadku wierzytelności, które są przedmiotem cesji.

Rachunki gospodarki własnej banku powinny być traktowane analogicznie, jak rachunki rozliczeniowe podatnika. Wprowadzenie odrębnej regulacji dotyczącej rachunków gospodarki własnej banku wynika z faktu, że bank otwiera taki rachunek sam dla siebie i wobec tego nie zawiera z samym sobą umowy, a więc rachunek taki nie jest w sensie prawnym rachunkiem rozliczeniowym banku. Rachunek gospodarki własnej powinien w szczególności służyć bankowi do dokonywania zapłaty za nabyte towary lub usługi, ale również może służyć do przyjmowania spłat związanych z cesją wierzytelności lub faktoringiem. W związku z tym powinien do niego być utworzony rachunek VAT, żeby umożliwić nabywcy towaru lub usługi zapłatę na rzecz banku w podzielonej płatności.

Zatem zgodnie z przywołanym art. 62a ust. 11 ustawy Prawo bankowe do takich rachunków należy również otwierać rachunki VAT.

2. Czy na podstawie ustawy możliwa jest płatność zaliczki w faktoringu prostym w mechanizmie podzielonej płatności oraz czy zwalnia to faktora z solidarnej odpowiedzialności, jeśli tak to w jakim zakresie? Czy dokonując zapłaty zaliczki w mechanizmie podzielonej płatności faktor może korzystać ze środków zgromadzonych na rachunku VAT faktora do zapłaty zobowiązania w zakresie podatku VAT?

Odnosząc się do wniosku dotyczącego wydania interpretacji ogólnej, o której mowa w art. 14a § 1 pkt 1 ustawy Ordynacja podatkowa w zakresie wprowadzanego z dniem 1 lipca 2018 r. do ustawy o podatku od towarów i usług art. 108a ust. 5 i 6 uprzejmie informuję, że na chwilę obecną wydanie takiej interpretacji nie jest możliwe. Zgodnie bowiem z przepisem regulującym tą kwestię interpretacje ogólne wydawane są w celu zapewnienia jednolitego stosowania przepisów prawa podatkowego przez organy podatkowe. Trudno w tej chwili mówić o rozbieżnościach w stosowaniu przez organy podatkowe art. 108a ust. 5 i 6 ww. ustawy skoro regulacja ta jeszcze nie funkcjonuje. Obawy co do ewentualnego wystąpienia rozbieżności w tym zakresie nie mogą być przesłanką do wydania takiej interpretacji.

Niemniej jednak w celu wyjaśnienia wątpliwości co do użytego w art. 108a ust. 6 ustawy o podatku od towarów i usług zwrotu „*kwoty otrzymanej*” uprzejmie informuję, że sytuacja w której faktor przed otrzymaniem od nabywcy towaru lub usługi płatności za fakturę dokumentującą wierzytelność nabytą przez faktora dokonał płatności przy zastosowaniu mechanizmu podzielonej płatności do zbywcy wierzytelności będącym dostawcą towaru lub usługi mieści się w tym zwrocie. Nie ma zatem znaczenia fakt odwrócenia następstwa czasowego zdarzeń.

W takiej sytuacji decydującym dla uwolnienia się przez faktora od odpowiedzialności solidarnej będzie fakt przekazania na rachunek VAT dostawcy towaru lub usługi (faktoranta) kwoty odpowiadającej kwocie podatku VAT wykazanej na fakturze wystawionej przez tego faktoranta.

Kwestia ta zostanie omówiona w Objasnieniach podatkowych.

Mając na uwadze powyższe, zasadnym jest potwierdzenie stanowiska Pana Prezesa, że faktor dokonując wcześniejszej płatności z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności może, w oparciu o nowe brzmienie art. 62b ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy Prawo bankowe, obciążyć rachunek VAT w celu dokonania płatności wysokości kwoty odpowiadającej kwocie podatku od towarów i usług.

3. Czy w faktoringu odwrotnym faktor (który spona z rachunku własnego dług swojego klienta na jego zlecenie i za jego zgodą w celu wejścia w prawa wierzyciela) może dokonać zapłaty za fakturę w mechanizmie podzielonej płatności w rozumieniu art. 108a ust. 1 oraz czy wówczas jeśli faktor zapłaci dostawcy za fakturę w mechanizmie podzielonej płatności to czy wraz z tą zapłatą odbiorca (dłużnik wierzytelności z faktury) korzysta z uprawnień – korzyści z art. 108c?

Przepisy omawianej ustawy dopuszczają sytuacje, w których regulowanie należności pomiędzy kontrahentami dokonywane jest przy udziale „osób trzecich”, przykładowo z wykorzystaniem możliwości jakie daje faktoring. Możliwe jest zatem aby nabywca towaru lub usługi zlecił bankowi (faktorowi) dokonanie w jego imieniu płatności wynikających z otrzymanej faktury przy zastosowaniu mechanizmu podzielonej płatności. Nabywca natomiast w uzgodnionym z faktorem (późniejszym) terminie dokonuje płatności na rzecz faktora również w mechanizmie podzielonej płatności.

Z uwagi na fakt, że w takim przypadku płatność przez nabywcę za fakturę dokonana jest w mechanizmie podzielonej płatności na rzecz podatnika innego niż wskazany na fakturze (tutaj na rzecz faktora), faktor odpowiada solidarnie wraz z dostawcą za nierozliczony przez dostawcę podatek wynikający z tej dostawy do wysokości kwoty otrzymanej na rachunek VAT (zgodnie z art. 108a ust. 5 ustawy o podatku od towarów i usług).

Wynikającą z powyższych przepisów odpowiedzialność solidarną można wyłączyć poprzez dokonanie płatności na rachunek VAT dostawcy wskazanego na fakturze w wysokości płatności otrzymanej od nabywcy na swój rachunek VAT.

Ponieważ w omawianej sytuacji faktor dokonuje płatności na rachunek VAT dostawcy wykazanego na fakturze jeszcze przed otrzymaniem od nabywcy płatności na swój rachunek VAT to odpowiedzialność podatkowa zostaje już w tym momencie wyłączona.

Jak wspomniałem powyżej decydującym dla uwolnienia się przez faktora od odpowiedzialności solidarnej będzie fakt przekazania na rachunek VAT dostawcy towaru lub usługi (faktoranta)

kwoty odpowiadającej kwocie podatku VAT wykazanej na fakturze wystawionej przez tego faktoranta.

Przechodząc do drugiego zagadnienia czyli możliwości korzystania przez nabywcę (klienta faktora) z korzyści, o których mowa w art. 108c ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług w sytuacji gdy płatność za fakturę dokonana została w mechanizmie podzielonej płatności ale przy zaangażowaniu faktora uprzejmie informuję Pana Prezesa, że nabywca (klient faktora) może korzystać z wymienionych w tym przepisie szczególnych rozwiązań.

Jak słusznie wskazał Pan Prezes zastosowanie tej normy uzależnione jest od faktu dokonania płatności wynikającej z otrzymanej faktury z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności. Nie ma znaczenia, że płatność ta została dokonana za pośrednictwem osoby trzeciej czyli faktora.

4. Czy, uznając, że w faktoringu odwrotnym faktor może dokonać zapłaty za faktury przy użyciu mechanizmu podzielonej płatności na podstawie art. 108a ust. 1 ustawy o VAT, to w stosunku do faktora powstaje odpowiedzialność solidarna z art. 108a ust. 5 ustawy o VAT?

Odpowiedź na to pytanie wynika już z zaprezentowanego powyżej stanowiska, że w tym przypadku (z uwagi na dokonanie płatności na rzecz podatnika innego niż wskazany na fakturze) dochodzi do odpowiedzialności solidarnej faktora. Niemniej jednak, odpowiedzialność ta w momencie dokonania płatności przez faktora na rachunek VAT wystawcy wskazanego w fakturze zostaje wyłączona.

POLECENIE ZAPŁATY

W obszarze polecenia zapłaty z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności wskazał Pan Prezes na dwa obszary budzące wątpliwości, a mianowicie:

1. możliwość dokonywania zwrotów nienależnie otrzymanych środków, otrzymanych poleceniem zapłaty a następnie podlegającym odwołaniu przez płatnika;
2. brak potrzeby uzyskania odrębnych zgód na stosowanie polecenia zapłaty w mechanizmie podzielonej płatności.

W zakresie pierwszej kwestii czyli sytuacji odwołania przez nabywcę (dłużnika) pojedynczego polecenia zapłaty dokonanego z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności, które jest możliwe w terminie 5 dni roboczych od dnia obciążenia rachunku a co się z tym wiąże koniecznością natychmiastowego uznania rachunku nabywcy (dłużnika) kwotą odwołanego polecenia zapłaty przy jednoczesnym obciążeniu rachunku wystawcy (wierzyciela) tą kwotą, należy przychylić się do stanowiska Pana Prezesa w tym zakresie.

Z uwagi na fakt, że odwołanie konkretnego polecenia zapłaty oznacza de facto podważenie przez nabywcę (płatnika) prawidłowości faktury, w związku z którą dokonane zostało obciążenie jego rachunku VAT można uznać, że w tym przypadku mamy do czynienia z nienależnie pobraną

kwotą. W związku z tym zastosowanie może tutaj znaleźć rozwiązanie wskazane w art. 62b ust. 2 pkt 5 ustawy Prawo bankowe, które przewiduje możliwość dokonania zwrotu przy użyciu komunikatu przelewu nienależnie otrzymanej płatności na rachunek VAT posiadacza rachunku, od którego otrzymano tę płatność przy użyciu komunikatu przelewu.

U wystawcy kwestionowanej faktury (wierzyciela) doszłoby do obciążenia rachunku VAT natomiast u nabywcy (dłużnika) rachunek VAT zostałby uznany kwotą wskazaną w „zwrotnym” komunikacie przelewu.

Odnosząc się natomiast do drugiego zagadnienia należy zauważyć, że w myśl przepisów o podzielonej płatności, inicjatorem zastosowania mechanizmu podzielonej płatności jest zawsze nabywca (dłużnik), bo to on ponosi ryzyko co do bezpieczeństwa podatku naliczonego. Decyzję o zastosowaniu dobrowolnej podzielonej płatności powinien więc zawsze wyrażać w sposób aktywny nabywca.

Fakt, że polecenie zapłaty jest szczególną formą regulowania należności, w której następuje odwrócenie roli strony inicjującej transakcję płatniczą czyli to dostawca (wierzyciel) jest stroną, która inicjuje zapłatę za fakturę, nie wpływa na zmianę wprowadzonych zasad.

Zatem w poleceniu zapłaty również niezbędne jest uzyskanie zgody nabywcy (dłużnika) na stosowanie takiej formy rozliczeń. Nie ma jednakże przeszkód, żeby zgoda nabywcy na stosowanie mechanizmu podzielonej płatności mogła być udzielana jednorazowo, z góry i w praktyce obejmować cały okres obowiązywania polecenia zapłaty.

Ułatwieniem w uzyskaniu takiej zgody jest przykładowo modyfikacja formularza zgody na stosowanie polecenia zapłaty (poprzez dodanie znacznika), z którego jasno będzie wynikało, czy nabywca (dłużnik) wyraża zgodę na stosowanie mechanizmu podzielonej płatności w poleceniu zapłaty.

Przy zastosowaniu takiego rozwiązania nie będzie konieczności uzyskiwania zgody na zapłatę w podzielonej płatności każdorazowo przy obciążaniu rachunku nabywcy (dłużnika). Przy czym nabywca (dłużnik) musi mieć zagwarantowane, że w każdej chwili będzie mógł zmienić swoją dyspozycję, tzn. wycofać się z dokonywania płatności w poleceniu zapłaty przy użyciu podzielonej płatności. Nabywca (dłużnik) powinien być również w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości poinformowany, że wyraża jednorazowo zgodę na dokonywanie zapłaty w podzielonej płatności i zgoda ta obejmuje każdorazową płatności na rzecz danego dostawcy (wierzyciela), do czasu jej odwołania.

Z poważaniem,

Paweł Gruza

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	2111960.6929120.4708154
Nazwa dokumentu	MF odpowiedź dla ZBP - I tura.pdf
Tytuł dokumentu	MF odpowiedź dla ZBP - I tura
Sygnatura dokumentu	PT8.812.12.2018
Data dokumentu	2018-04-27
Skrót dokumentu	21C94173C1EC9F696A4B812A44EBF097782C130D
Wersja dokumentu	1.25
Data podpisu	2018-04-27 16:59:34
Podpisane przez	Paweł Marcin Gruza Podsekretarz Stanu

EZD 3.18.2453.2932.3382

Data wydruku: 2018-05-08

Autor wydruku: Wawrzeńczyk Lucyna (główny specjalista)